

visse Egne af Landet skulle selv anlægge deres Baner, og saa skulle de endda være med til gennem Statskassen at betale ikke alene Statsbanerne, men ogsaa til at betale til andre private Baner. Det forekommer mig, at det er i høj Grad utimeligt. Jeg vilde have ønsket, at et saadant Lovforslag havde foreligget og havde været vedtaget, den Gang vi arbejdede for at faa en Lov om en Bane fra Vejle til Give og en Bane fra Horsens til Tørring; thi i saa Fald er det min Mening, at saa vilde vi have faaet et nogenlunde ordentligt Tilskud. Nu fik vi saa godt som ingen Ting; vi fik ganske vist Halvdelen af Eftersproprationsudgiften, ja, vi fik ganske vist 100,000 Kr. til Vejle—Give-Banen paa Grund af de vanskelige Forhold deroppe i Grejsdalen; men ellers fik vi ikke noget. Derimod, hvis det Lovforslag havde været vedtaget den Gang, kunde vi have haabet at have faaet et nogenlunde flækkelig Tilskud. Jeg vilde nu ønske, at dette Lovforslag, dersom det bliver vedtaget, kunde have tilbagevirkende Kraft, saaledes at de Jærnbaner, som hidtil ere anlagte for egen Regning, ogsaa da maatte kunne faa noget Tilskud. Jeg har Haab om, at Vejle—Give-Banen vil kunne faa Tilskud; den er jo ikke anlagt endnu; den maatte maaste ogsaa kunne komme ind under dette Lovforslag. Horsens—Tørring-Banen har jo ganske vist ikke faaet sin Havnebane, for Jærnpriserne bleve saa dyre, saaledes at Overslagssummen ikke slog til. Det er muligt, at disse to Baner kunne faa Tilskud. Jeg mener, at der er ogsaa andre Baner, som burde have Tilskud, hvor Egnene have maattet anlægge dem for egen Regning. Vi sidde jo her i Tinget for at gøre Ret og Stel; det vil jo kun blive en ubetydelig Sum over for hele Landet, selv om man ogsaa gav dem noget Tilskud, for Statskassen har Udgiften ikke stor Betydning, hvorimod det for de enkelte Egne ikke er saa ganske ringe, naar de skulle selv punge ud. Det forundrede mig, at det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) vilde have Lovforslaget forkastet i Dag, da han og hans Med-

have saa meget imod Loven, naar de dog fik den vedtagen i den Stikkelse, de ønskede. Vi fra vor Side mene, at den giver Ministeren for megen Ret; vi stillede vort Endringsforslag derhen, at vi mente, at Landkommunerne og Købstadkommunerne skulle have noget mere Indflydelse og noget mere Ret, end de egentlig efter Lovforslaget kunne faa. Men det syntes de ærede Herrer ikke om at gaa ind paa den Gang. Nu er der stillet et lignende Forslag i Dag, og jeg vilde ønske, at ærede Medlemmer vilde stemme derfor. Jeg vil kun endnu en Gang anmode den højtærede Minister om at tænke paa, at dette Lovforslag kunde faa, som jeg sagde, tilbagevirkende Kraft, ja, jeg ser ikke, at der er noget i Vejen derfor; det er jo ikke saa mange Jærnbaner, det angaar, og jeg vil sige, at de Egne er der stet en meget stor Uret, naar de selv have maattet anlægge deres egne Baner og nu skulle til at betale for dem, der nu komme efter.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Sa. det ærede Medlem overser dog en Ting, og det er, at de vedkommende Egne have faaet Jærnbaner, medens de andre Egne vente paa Jærnbaner. Det er jo noget højt usædvanligt, at man giver Love tilbagevirkende Kraft, ogsaa i finansiel Henseende. Det er vel et Spørgsmaal, som kan komme under Overvejelse, men jeg tvivler om, at det er berettiget at sige: Fordi vi nu disponere paa denne Maade, skulle alle tidligere Dispositioner gøres om, og det er jo ogsaa noget, vi hidtil slet ikke have indladt os paa. Der foreligger jo ogsaa i Fortiden Jærnbanelove, hvor Tilskuddet har været højt forstelligt til de forstellige Egne, ligesom det, der er forlangt fra de forstellige Egne til Baneanlæg, har været højt forstelligt, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem skal smigre sig saa meget med, at de Ønster, han nærer, ere saa overordentlig lette at saa opfyldte.

Korsgaard: Det ærede Medlem her lige overfor (Sørgensen), der nylig havde